

РЕШЕНИЕ

№ 948

гр. София, 14.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11099** по описа за **2019** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от ТД на НАП – С., чрез Гл. юрк. О. срещу решение № 180994 от 31.07.2019г. постановено по Н.А.Д.Х. № 16608/2018 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 105-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 348113-F377522/06.08.2018 г. на директора на дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ при ТД на НАП- С.. С цитираното НП на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 6 000 лв., за нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 1 от Закона за ограничаване плащанията в брой (ЗОПБ).

Касаторът твърди неправилност на въззивното решение и претендира за неговата отмяна. В съдебното заседание е представляван от юрисконсулт, който поддържа жалбата.

Ответникът, редовно уведомен за с.з., чрез процесуалния си представител адв. Ч. оспорва касационната жалба и моли същата да бъде отхвърлена.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба, респ.-за правилност и законосъобразност на въззивното решение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след анализ на доказателствата, на доводите

и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното. Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

[фирма] е санкционирано за нарушаване разпоредбата на чл. 3, ал. 1. т. 1 от Закона за ограничаване на плащанията в брой - извършено на 09.11.2018 г. плащане в брой, на сумата от 25 000 лева, на М. М. - изпълнител по договор за поръчка (закупуване на пчелен мед от пчелари) от 08.01.2017 г.

За да отмени наказателното постановление решаващият състав на СРС е приел, че предаването на посочената сума няма характер на плащане, по смисъла на чл. 3, ал. 1, т. 1 ЗОПБ, тъй като: средствата са били предоставени от Възложителя по договора за поръчка (чл. 4), на изпълнителя М., който да разполага с тях, за да може да извършва от своя страна разплащания към производителите на пчелен мед, от които ще закупува продукта; уговореното между страните по договора (чл. 8) възнаграждение за изпълнителя М. М. е в размер на 0, 07 лева (без ДДС) на килограм одобрен, изкупен и предаден на Възложителя пчелен мед т.е за около 2 666 кг. мед, на средна цена от 4, 20 лева за килограм М. следва да получи възнаграждение от около 186 лева, но не и в посочения в НП размер.

Въззивното решение е правилно. Не са на лице касационни основания за отмяната му. Установява се от цитираните по - горе текстове от договора, че сумата от 25 000 лева, която е предадена от [фирма] на М. определено не представлява плащане, по смисъла на чл. 3, ал. 1, т. 1 ЗОПБ. Изпълнителят не е получил сумата като престация за изпълнено от него задължение по договора, а като средство, посредством което да изпълни задълженията си за изкупуване „от името и за сметка на възложителя (Р. комерс“ О.) директно от производители - пчелари пчелен мед в покалаени тенекии... „. Установено е също, че М. М. е отчел впоследствие на Възложителя сумата от 24 151,19 лева. с които е закупил пчелен мед от петтима производители (протокол на л. 14 от въззивното дело). Като е достигнал до същите правни изводи, съставът на СРС е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на делото и с оглед възражението на касатора за прекомерност на адвокатското възнаграждение, на ответника следва да се присъдят разноски по делото в размер на 905 лв. (деветстотин и пет лева) съгласно чл.8, ал.1, т.4 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, VI-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 180994 от 31.07.2019г. постановено по Н.А.Д.Х. № 16608/2018 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 105-ти състав.

ОСЪЖДА ТД на НАП – С. да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] сумата от 905 лв. разноски по делото.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: